

An aerial, black and white photograph of Sarrià-Punt Major, a neighborhood in Barcelona. The image shows a dense urban layout with numerous buildings, streets, and green spaces. A prominent road or railway line runs diagonally through the center. The overall tone is historical and documentary.

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SARRIÀ-PUNT MAJOR

JULIOL-AGOST 1981

L'ESTIU A VOL D'OCELL

A més d'Auto-Escola, els ofereix
TALLER DE REPARACIÓ
per a tota classe d'Automòbils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

Comercial PUJOL

FOTOCÒPIES

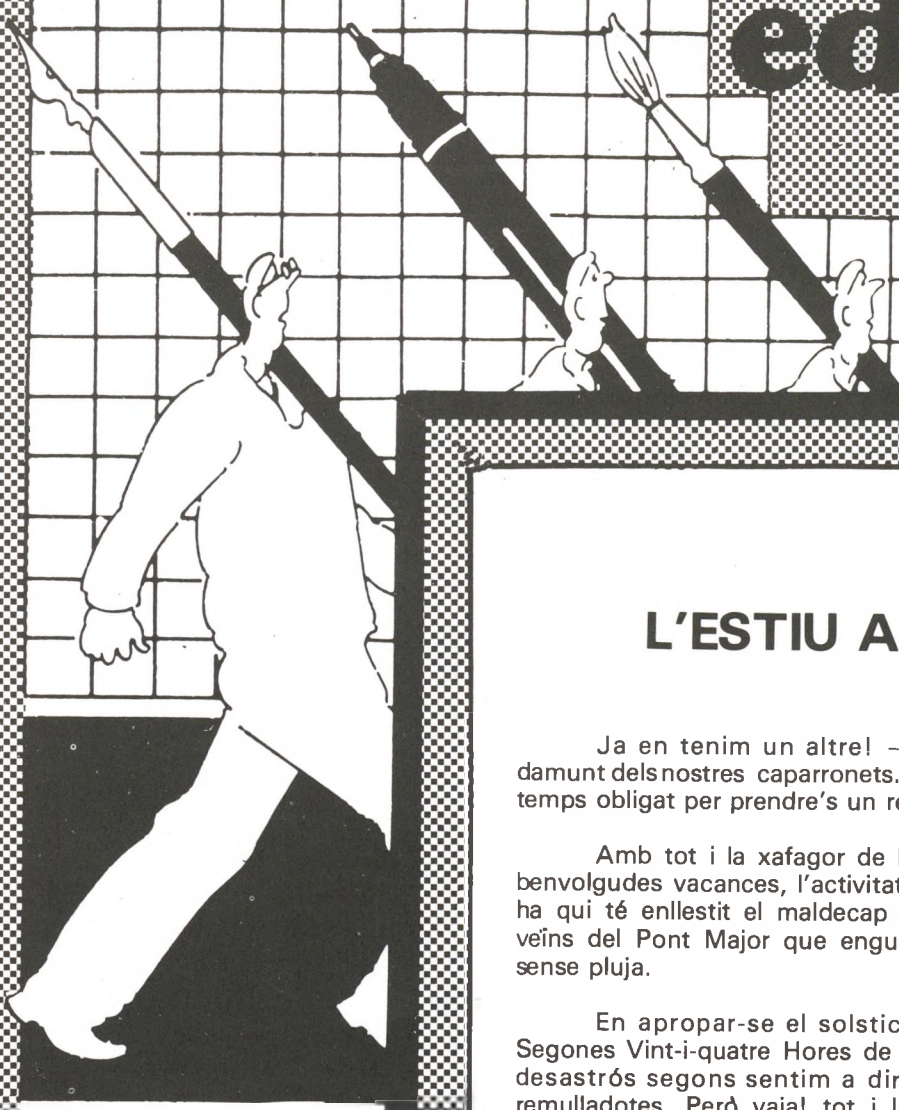
***PRODUCTES** de **NETEJA**
***PINTURES MARINES**
i per a **DECORACIÓ**

***ESPECIALITAT** en
PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n 7
SARRIA DE TER

editorial

L'ESTIU A VOL D'OCELL

Ja en tenim un altre! —d'estiu volem dir—. Ja el tenim de ple damunt dels nostres caparronets. Per alguns ja s'apropen les vacances, el temps obligat per prendre's un respir.

Amb tot i la xafagor de l'estiu i malgrat les esperades, desitjades i benvolgudes vacances, l'activitat no minva. Prova és que a hores d'ara hi ha qui té enllestit el maldecap de la Festa Major. Pregunteu-ho sinó als veïns del Pont Major que enguany l'han assolida i celebrada feliçment i sense pluja.

En apropar-se el solstici d'estiu també s'han desenvolupat les Segones Vint-i-quatre Hores de Futbol, esdeveniment que no ha anat tan desastrós segons sentim a dir, malgrat que enguany han estat força remulladotes. Però vaja! tot i la inoportuna pluja s'aconseguí trobar un excel·lent soplug per fer-hi el futbol.

Ja ho veieu! Tot i estant sota els auspicis dels mesos més calorosos de l'any, encara hi ha qui es belluga i ofereix festes i futbol i altres coses. També aquest estiu hem tingut teatre a l'aire lliure i Colònies de Vacances per a la nostra quitxalla i potser tindrem cinema o música al carrer en els mesos de calor.

La calor, estimats lectors, apreta però no ens ofega pas, i això fa que les cuques activistes (que solen ésser poques i menys a l'estiu) es vagin bellugant. Ja ens ho diu ben bé el refrany català: "A l'estiu tota cuca viu".

Ah! i les cuques de la Casa de la Vila, malgrat l'estiu i les vacances oficials, no han pas congelat la seva activitat. A Sarrià, amics, costa molt de congelar qualsevulla cosa, deu ésser la fumerola de la fàbrica que ens manté en bona temperatura tant a l'estiu com a l'hivern. El fum potser fa que romanguem sempre ben calentonets i evitem les congelacions.

I parlant de congelacions, sembla que l'edifici del nostre Ajuntament no sigui susceptible a possibles congelacions. M'explicaré. Vull dir amb això que amb la quantitat de radiadors de calefacció que s'hi estant posant, d'ací endavant serà impossible que se'ns congeli res a l'Ajuntament, ni pel que fa a la temperatura ni pel que fa a activitats i projectes. A Sarrià no ens cal congelar res. Malgrat la calor de l'estiu ja ens acontentem prou amb bones refrescades. A l'estiu i a Sarrià: "Pas de congelacions".

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa

Fidel Rincón

Narcís Baix

Josep Cros

Quim Rodríguez

Nicolau Pichardo

Josep Bou

Assumpció Vila

Joan Pallas

Josep Brugada

Raimunda Coll

Marieta Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià

A.V. Pla de l'Horta

A.V. Sarrià de Dalt

A.V. Sarrià de Ter

A.V. Pont Major

Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès

Tipografia-Offset

Tel. 42 01 07 - Anglès

Diposit Legal: Gt. n.º 2-1980

La Revista POBLE arriba a totes les Entitats, tant socials com comercials, llur col·laboració. No es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors

Informe

ELS MOTIUS O SOBRENOMS POPULARS A SARRIÀ

Un dels costums força tradicionals de la gent dels pobles catalans ha estat en el decurs de la història, el de posar sobrenoms o motius a les diferents cases i gent que formen i habiten els pobles. Sovint, dins el tarannà de la gent dels pobles i menys freqüentment en les ciutats, els habitants de les comunitats s'han dedicat a batejar-se mútuament, entre ells mateixos. És a dir, doncs, que els homes i dones que configuren l'habitat de les parcel·les populars, en multitud de viles, a més a més de tenir els noms i els cognoms amb els quals foren degudament batejats en la pica baptismal i posteriorment enregistrats en els arxius civils, han estat novament batejats en esdevenir membres actius d'una tribu popular.

Aquests sobrenoms, els quals no tenen res d'innats, sinó que generalment han estat atribuïts per l'herència familiar, prenen a voltes

peculiaritats curiosíssimes. Els motius o sobrenoms, com déiem, són fruit de l'herència familiar, és a dir, quelcom que es transmet de pares a fills, i hom en néixer no hi té res a fer. Per exemple, posem per cas que hom hagi nascut a "Cal Eixerit". Perfectament, la persona en qüestió gaudirà d'un sobrenom gens maliciós ni denigratori.

Ara bé, si hom té la fatalitat d'haver nascut en una casa la qual hagi estat reconeguda popularment com a "Cala Pets", a "Can Mala ànima", a "Can veixina", posem per cas —i perdoneu les al·lusions mofetes— la qüestió dels sobrenoms ja no serà tan reeixida. Ésser l'hereu de "Cal Eixerit" pot quedar força bé, oi? Però ésser l'hereu "Mala ànima" o la pubilla de "Cala Pets" no queda massa estètic que diem. Bé, abans aquests motius es posaven per a mofar-se dels veïns i denotaven una certa malícia per part d'aquells que els posaven o els déien.

La nostra intenció, ara i ací, no és ni de bon tros de posar en evidència a ningú.

Normalment els sobrenoms o motius han tendit a palesar la fesomia de les persones, els defectes físics, els noms d'oficis o d'indrets determinats. D'altra banda hi ha qui ha esdevingut popular atenint-se només amb el seu cognom. En molts pobles el mateix cognom ha esdevingut dins el tarannà popular un nom ben característic.

A Sarrià, com en tants altres pobles catalans, la qüestió dels sobrenoms o motius s'ha mantingut en vigència fins fa poc temps. Fins i tot els avis dels pobles encara solen anomenar-se mútuament pel seu motiu en comptes de fer-ho amb el seu nom o cognom. En els nostres temps moderns aquest costum de batejar o sobrebatejar els habitants d'una localitat es va perdent.

Ja no s'acostuma a batejar amb motius les persones, potser perquè la cultura ha avançat més i es considera la qüestió com una falta d'ètica i respecte envers els altres. Certament, el pas vers la cultura moderna ha bandejat gairebé definitivament l'ús de la qüestió i s'ha perdut potser també perquè l'esperit dels pobles ja no posseeix aquell col·loquialisme amb el qual es vivia abans. Malgrat tot, crec que la qüestió dels sobrenoms no els hem de veure tant com un reflex de quelcom vulgar sinó més aviat com una característica o senyal de la cultura popular, com un signe present en l'esperit dels pobles i la gent d'abans.

Seguidament glosarem ací alguns dels noms populars amb els quals durant molt de temps han

estat identificades i conegudes cases i persones del nostre poble. Enumerem només alguns d'aquests noms populars; som plenament conscients que ens en deixarem algun dins el tinter. Per altre part esperem que algun veí ens ajudarà a completar més exhaustivament la llista d'aquests noms populars que ja gairebé seran arxivables en els profunds calaixos de la nostra petita història local.

Tanmateix la nostra intenció és palesar un fet lingüístic popular i conegut de tots; bandejem en tot moment la intencionalitat d'ofendre ningú. Hem volgut glosar només quelcom peculiar de casa nostra.

JOSEP BRUGADA.

MOTIUS O SOBRENOMS DE CASES DE SARRIÀ (Corresponents només al sector del Carrer Major).

Can Jordi
 Can Corona
 Ca la Planxadora
 Can Miliu Guilana
 La Quadra (Poble espanyol!)
 Can Fèlix
 Can Mundi
 Can Veí
 Ca la Caterineta
 Can Cinta
 Can Turró (l'impremta)
 Can Pla
 Can Miliu Llausàs
 Can Serra (Can Pep de l'Horta)
 Can Patllari
 Can Paciència
 Can Metorero
 Can Metartaner
 Can Ramonet Gallinaire
 Cal Ferrer
 Ca l'Esperança
 Can Moleres
 Can Toni Granaire
 Can Boles
 Can Lluc
 Can Pomes Agres
 Can Casassa
 Cal Lleter
 Can Rosés
 Can "Xoli" Garriga
 Can Rosari
 Cal Trompeta
 Cal Dimoni
 Can Tarrés
 Can Talleda
 Can Masfont

Ca la Maria Martínez (Ca la Blanca)
 Can Felipet
 Can Roc Lleter
 Can Revés (Ca la Margarida)
 Ca la Francesca (Can Rossa)
 Can Met Carnisser
 Can Puigdemon
 Ca la Llucieta
 Cal Esclopeter
 Can Batlle
 Can Ricardo

Can Ninyol
 Can Garriga
 Ca la Carlota
 Can Garibaldi
 Can Casimiro
 Can Met Xinagues
 Cal Nas gros
 Cal Carrocer
 Can Revés
 Cal Barber
 Can Quintín
 Can Rebugent

Les cases noves

Can Parrussa
Can Fa fabes
En Caló
El Centre Republicà
Can Pere de l'Emília
Cal Campaner (Carrer del Riu,
Can Garriga Guerrero ("")
El Racó
Can Moriscà (Can Teodoro)
Can Pa Salat
Can Barnoia
Cala Pets (Can Bartrina)
Can Brunet
Can Mates
Can Tanyà (Cala Celò)
Cal Eixerit (Cal Baio)
Can Caballé
Cala Merceneta
Can Jaques (A cal advocat)
Cal Senat
Ca l'Elvira Tresana
Can Portulas
Can Tupinet
Cal Xixo (Ca l'Amàlia)
Can Pallonera
Cal Marquès
Can Siset
Can Pla
(No existeixen són dues cases
enderrocades)

Can Mala Ànima
Cal Xixo
Can Tascons
Can Nyapa
Can Simon
Can Ribera
Can Xinagas
Can Massolet (A Can Mas Blanc)
Cal Coniller.

Can Menció (Granaire)
Cala Rosario
Can Surí -
Can Tano
Cala Llosca
Can Vila
Can Butinyà
Can Xerraboia
Can Maneres
Can Celis de l'Estanc
Can Tramuntana
Can Viella
Can Xinol
Can Quildo
Cal Hortelà
Can Tatlix
Can Tonet què mana mare
Cala Natàlia
Can Bigoti
Can Fesola-Fusetaria
Can Segal-Cal Carboner
Cala Remei
Cal Rosari
Can Quel dels gats
Cal fuster Nou
Can Maneres
Cal Boter-Can Casimiro
Cal Carreres

Consell Municipal

CAMPANYA PER LA NORMALITZACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA

Després de la idea materialitzada per l'Ajuntament de Girona, d'endegar una Campanya en un temps determinat, a Sarrià varem acollir la suggerència de formar una Comissió —a on hi estiguéssin representades totes les entitats i institucions del nostre poble—, per tal d'establir un programa a desenvolupar en els propers mesos.

Efectivament, l'esperit de la Campanya es troba resumit en el "Full explicatiu" que en els seus punts més importants vé a significar: Una igualtat de drets pel català —al costat del castellà—, un millor interès per la Llengua i Cultura catalanes, i una funcionalitat a l'Escola en aquest aspecte, que trobi la seva continuïtat al carrer.

Fins avui la Campanya ha tingut el seu "fort" en la Festa del proppassat 18 de juny a la Placa de Can Nadal i l'exposició de la

Premsa Catalana a la Casa de Cultura, del 18 al 21 de juny. S'ha deixat pel proper curs l'edició d'unes receptes de cuina, ja dissenyades i a punt de portar a impremta. Evidentment, caldrà estructurar a principis de curs la nova incidència de la Campanya en l'àmbit popular: classes de català a l'abast en quan a nivell i horari, conscienciació a nivell comercial i empresarial, foment d'aspectes culturals...

Entrant convé aprofitar aquests mesos d'estiu, i d'alguna manera no deixar que sigui un temps mort i malguanyat: al Pla de l'Horta i a La Rasa, a on la concentració de castellano-parlants és més forta, convé portar i animar unes estones de sardanes, de català practic, jocs i entreteniments... També ensem proposat fer arribar als dos sectors i als respectius locals socials, una subscripció a un diari en català per mig any, arrel de la Campanya, evidentment.

Per acabar m'agradaria arribar al convenciment de que tothom s'esforcara en comprendre que no es tracta d'imposar a ningú, ni molt menys de crear precedents. Estem a Catalunya, vivim a Catalunya i necessitem protegir i normalitzar el català. En la mesura en que es coneixi aquesta llengua i es vagin fent passos per un eficac redreçament cultural, estimarem més i millor aquesta nostra terra. Si tots ens esforcem i ens comprometem a treballar en aquest camp de cultura, el nostre conreu significara fer un Poble Pilot, una Catalunya Senyera i una Espanya Solidaria.

**EN
CATALÀ,
SI US
PLAU!**

CONSELLERIA D'ESPORTS

De forma que durant el proper mes d'agost, es desenvoluparà el **segon torneig de futbol pista**, Trofeig Festa Major de Sarrià.

Hi haurà dues categories, una de juvenils i una de sèniors. Està previst que els partits es juguin al Pavelló Esportiu Sarrià-I, és a dir, a Sarrià de Baix.

Cada dia al vespre hi haurà dos partits, un de cada categoria. Els horaris seran així: De 8'30 a 9'30 el primer partit i de 9'30 a 10'30 el segon.

Hi participaran un total de 17 equips, distribuïts de la següent manera: Set a la categoria juvenil i deu a la sènior.

La competició a la categoria juvenil serà per sistema lliga, fent la final el primer i segon classificats. Pel que fa a la categoria sènior, hi haurà dos grups de cinc equips; en una fase prèvia jugaran tots contra tots, fent la final el primer de cada grup.

ORGANITZA: COMISSIÓ MUNICIPAL D'ESPORTS, del Consell Municipal de Sarrià.

CAMPANYA DE DINAMITZACIÓ CULTURAL — ESTIU-81

Han arribat les vacances. Novament el temps estiuenc fa estada entre nosaltres; per uns serà l'hora del descans, per altres l'hora del lleure, per alguns temps de viatge i de natural relació humana i per la majoria dies de treball. Això, malgrat tot, ens porta a establir un ordre relatiu de compatibilitats que en l'aspecte cultural comprèn unes mínimes consideracions en l'esplai i la participació, per xics i grans.

De moment, aquí tenim l'especificació de "Les mosques" de J.P. Sartre, el 14 de juliol a la Plaça de Can Nadal, a càrrec del Grup InteatreX de Girona. Aquest grup està format per unes vint persones i es defineix com un grup de les comarques gironines que lluita i treballa per portar un teatre digne i a la vegada popular a aquestes contrades. Aquest estiu es proposen portar "Les Mosques" arreu de les nostres comarques, tot popularitzant una obra del recentment desaparegut escriptor francès. Esperem que l'acollida que els hi doni el poble de Sarrià sigui ben espontània i nombrosa.

En aquesta Campanya estiuenc procurarem fer alguna sessió de cinema al carrer, en dates encara a

determinar. Pels nanos no podem oblidar la realització de Casals i Colònies, els quals estimulen a prendre part activa. Des del contacte amb la natura, tot canviant d'aires, donant un to fugisser a un ordre automàtic de cada dia, i procurant animar el companyerisme amb sincers i cordials amistats.

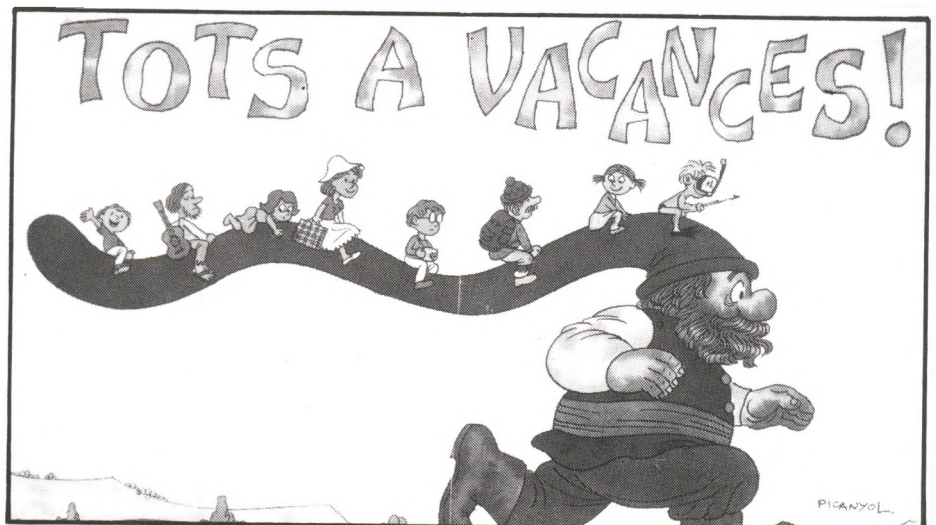
I atenent també a tot un assortit d'activitats des de les entitats que ajudin a fer més plaent el temps d'estiu: aprendre a ballar sardanes —bo i fent una sortida pels "aplec" de la costa—, classes de català, manualitats, di-

buix, escacs, esport... àdhuc preparant i coordinant amb entusiasme la Festa Major de Sarrià, del 4 al 14 de setembre vinent.

Cal que ens anem ORGANITZANT, disposats en vèncer aquesta remaleïda desídia que ens encomana la societat on vivim, i ben oxigenats per l'aire pur i tocats pel sol i el vent, COMENCEM alegrement el nou curs 81-82.

BONES VACANCES A TOT-HOM!

MATIAS MARTÍ

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER, EN SESSIÓ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 25 DE JUNY DE 1981, AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ A LA RASA

- S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 29 de Maig de 1981.
- Sol.licitar contracte temporal auxiliar administrativa.
- Encarregar a la Revista Poble una edició especial dedicada a l'evolució històrica de Sarrià. S'acorda subvencionar aquest treball.
- S'acorda la creació d'una comissió de seguiment del procés de Sarrià.
- Sol.licitar a l'Ajuntament de Girona un estudi de detall per reajustar les alineacions del Carrer Major de Sarrià.
- Efectuar un estudi de modificació de línies d'edificabilitat a la zona afectada per la servitud d'Autopistes.
- Reiterar el projecte de col.lector general Vinyers-La Rasa.
- Reiterar el projecte d'ampliació del col.lector, tram últim, de La Rasa.
- Iniciar l'expedient de declaració d'estat ruïnós de la casa núm. 24 del Carrer Major de Sarrià.
- Efectuar una campanya de dinamització cultural durant l'estiu de 1981.
- Crear una comissió de protecció civil.
- Es dóna lectura a diverses notificacions rebudes i s'informe de les festes celebrades els passats dies 23 i 24 a La Rasa i a l'Horta i les previstes pels propers dies 27 i 28.

NOTA:

El text complet de l'acta de la sessió pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

LES CLASSES D'EDUCACIÓ PERMANENT D'ADULTS DE CATALÀ....

SÓN DE TOTS I PER A TOTHOM

Ja són moltes les persones d'aquest poble que han vingut amb preocupació per tal de resoldre qüestions laborals que fetes amb previsió podrien solucionar-se fàcilment.

Tot això ho refereixo fonamentalment a la necessitat, en molts moments, de disposar de la titulació escolar exigida: normalment CERTIFICAT D'ESCOLARITAT, GRADUAT ESCOLAR o bé titulació i coneixement del CATALÀ.

Es obvi que aquests no es poden lliurar si no hi ha un compliment que en el seu cas ho justifiqui, i això de moment és:

1.— Pels escolars d'Educació General Bàsica la consecució de 8 anys d'escolaritat (si els cursos es superen favorablement podrà ob-

tenir el graduat escolar; sinó es quedarà amb el certificat d'escolaritat).

2.— Pels adults que no en disposin poden presentar-se a uns examens per aquest fi que es van convocant a la ciutat o bé amb l'assistència i superació dels cursos d'Educació Permanent d'Adults.

I dic tot això, perquè crec que l'esforç de les Associacions de Veïns i aquest Consell Municipal de mantenir unes Escoles d'Adults i classes de català a tots els sectors de Sarrià és una qüestió que encara no ha estat suficientment valorada pel que fa a la seva assistència.

Observem cada any que la matrícula es redueix a un baix tant

per cent del que realment correspondria. Per unes enquestes efectuades sabem el dèficit cultural que patim i la resposta no és l'adequada.

Quan en el treball ens reclamaran alguna titulació llavors voldrem fer miracles. Quan voldrem exigir a nivell municipal una infraestructura urbana millor pel sector on vivim no sabrem vetllar-la.

En definitiva, no solament pel millorament cultural de Sarrià en tots els seus aspectes, sinó ja pels propis interessos personals de cadascú, assistim a les classes de català, a les classes d'educació Permanent... hi ha a la vostra disposició bons mestres.

JOAQUIM RODRÍGUEZ VIDAL
President del Consell

TELEFONS A RECORDAR

Consell Municipal de Sarrià de Ter . . .	20 72 68
Ajuntament de Girona-oficines.	20 14 00
Policia Municipal Sarrià de Ter.	20 29 29
Policia Municipal-Girona.	20 45 26
Consultori Municipal de Sarrià.	21 38 96
Centre E.G.B. de Sarrià de Dalt.	21 33 75
Bombers.	21 09 08
Ambulancies - Girona	21 50 50

Sarrià de Ter INFORMACIO ESCOLA N. MONTSERRAT

EXÀMENS RECUPERACIÓ DE SETEMBRE:

Dia 2 setembre, 10 matí: pels de 8.è d'E.G.B.

Dies 8, 9 i 10 setembre, 10 matí: la resta de nivells.

El curs escolar s'iniciarà el 15 de setembre a les hores de sempre.

ANDREU RODRÍGUEZ
Director del Col.legi

Servei de Colònies Municipals

SARRIÀ DE TER

a la Rectoria de

Granollers de Rocacorba

Dia 17 d'Agost (dilluns) tarda a les 5 al pati del Patronat de Sarrià - La Rasa - Horta i Sarrià de Dalt (autocar)

Tornada: dia 28 (divendres) a la tarda.

Preu: 3.000 ptes. (12 dies)

Inscripcions: Ajuntament Sarrià de Ter

o Narcís Casassa (Monitor E. Física Escola Montserrat)

EQUIP: Joaquim Rodríguez (mestre i director colònies)
Rosa Vilà (professora)
Narcís Casassa (monitor escola - monitor colònies)
Josep Soler (responsable grup - joves Horta)
Matis Martí (Conseller de Cultura)

SERVEI DE CUINA

Consell Municipal de Sarrià de Ter

Sarrià de Ter

"QUIOSC" EL LLIBRE D'EN JUST M. CASERO

El propassat dia 9 de juliol, a la Casa de la Cultura de la ciutat de Girona, va tenir lloc la presentació del llibre dels "Quiosc" del nostre company i amic Just M. Casero. El llibre és constituït pels escrits que diàriament publicava en Just a la seva columna del PUNT-DIARI. El llibre, d'una gran senzillesa, reflexa la quotidianitat de les coses de la vida gironina i de les nostres comarques. Dels "Quiosc" d'en Just se'n desprén una literatura a voltes crítica, a voltes irònica o humorística de les coses que succeeixen diàriament en una ciutat plena de vida com és Girona o com són les seves comarques.

A través dels seus "Quiosc" en Just M. Casero aconseguí fer-nos sabedors del seu pregon humanisme i hom pot descobrir-hi l'òptica amb la qual en Just es mirava les coses i els homes dels nostres indrets. La seva mirada lúcida, cristiana i socialista, vivament re-

flectida en cadascun dels "Quiosc" que ara formen aquest llibre és per a tots nosaltres un model d'exemplaritat. En Just va aconseguir escriure amb la mateixa capacitat, amb la mateixa mesura i amb el mateix èxit les coses més naturals; tant escrivia a l'entorn de la vida d'una flor, de la manca de llibertat d'un canari, de les orenetes, d'una manifestació, de la mort d'un treballador, del psiquiàtric, d'un dia de pluja, etc. Qualsevol fet de la vida era per en Just matèria literària; el fer i desfer de la vida de cada dia eren per en Just la motivació periodística.

En Just, malauradament, no aconseguí enllestir la novel·la per a guanyar el Bertrana, però amb els seus "Quiosc" ben segur s'ha guanyat quelcom més que un premi de literatura. En Just M. Casero s'ha guanyat el premi de la "Vida".

GUERAU DE SARRIA

QUIOSC
Just M. Casero

SARRIÀ SENSE FUM, O EL POBLE QUE NO ES

En el carnet d'identitat, a més de posar que visc al Carrer Major de Sarrià, hauria de dir que sóc propensa al càncer, a les enfermetats del pulmó i a l'avorriment, al neguit del no res. Aquestes propietats no em pertanyen en exclusiva. Són d'ofici del que viu a Sarrià.

Els primer dies de juliol la Torras ens obsequià, potser de retruc de les verbenes o per celebrar el solstici d'estiu, encomanat del bon temps, amb un cel net i clar, sense olors ni gasos tonificants.

No es tractava d'una il·lusió, producte d'ulls malaltissos i narius obstruïdes, sinó d'un fet que es perllongà tres o quatre dies. Podent oblidar la presència de la fàbrica, vaig arribar al Pla de Dalt, travessant Les Lloses i enfilant pels quatre camins. Amunt, fins al peu de Muntagut (després de sortejar trèbols inversemblants), allà on els camps de blat s'estenien fins a tocar el riu. Qui de nosaltres, dels anomenats "nova generació" sap manejar un estri de llaurar el camp, coneix el temps de sembrar i segar, sap on és l'alzina on s'ajeien els àvis amb el porró de vi? Recuperar la identitat del poble no és empresa difícil: és impossible.

La tornada, pel mig de les naus, tallers i carreteres em va convèncer que somniava. Sarrià era tot una boira industrial, amb petites treves imposades per la tramontana i per altres aspectes, tècnics, sens lloc a dubte.

Cercar Sarrià pel que fou, en el nostre cas, poc ens apropa al que ara realment és: barreja de barri i poble, de ciutat dormitori i de carrers on es viu diàriament la sorpresa de l'endemà.

No està tot perdut, i al iniciar l'escrit, intentant copsar el títol de la novel·la del professor Lluís Racionero, premi Prudenci Bertrana d'enguany, no imaginava que altre cop, com sempre, parlaria de Sarrià Poble.

ASSUMPCIÓ

ESCUELA DE ADULTOS SARRIÀ-LA RASA

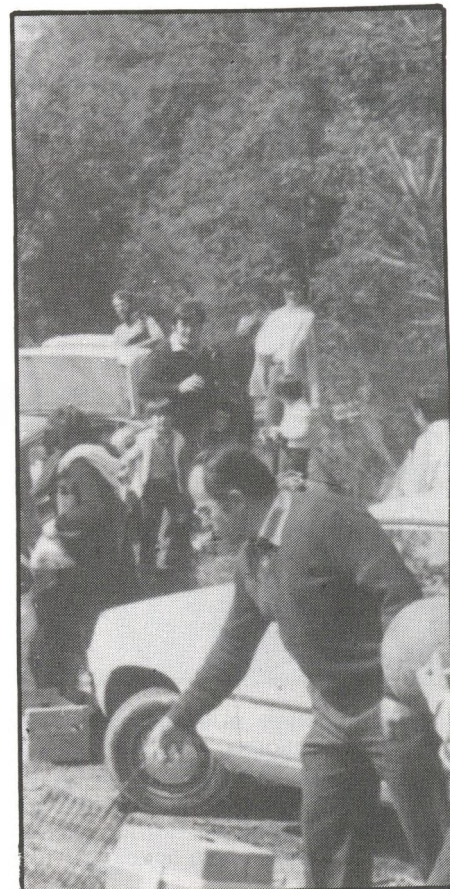
Los alumnos y familiares de la Escuela de Adultos Sarrià-La Rasa, festejamos una salida colectiva celebrando una arrozada.

Debido al éxito de la misma, acordamos repetir dicha salida para próximas fechas.

Esta es una faceta más de las enseñanzas impartidas en dicha

escuela: "Camaradería y compañerismo"; celebramos tal acontecimiento y les animamos a continuar la misma línea.

Quedó demostrado que a los alumnos se les puede enseñar cualquier cosa menos a cocinar arroz ya que él mismo salió en su punto, el que no guisó hizo honor y comió.

FERRETERIA DOMÈSTICA

Bricolage - accesoris bany

LLORENÇ CABEZAS

Lampisteria, Venda i Col.locació

La Rasa. - Tel. 21 31 40

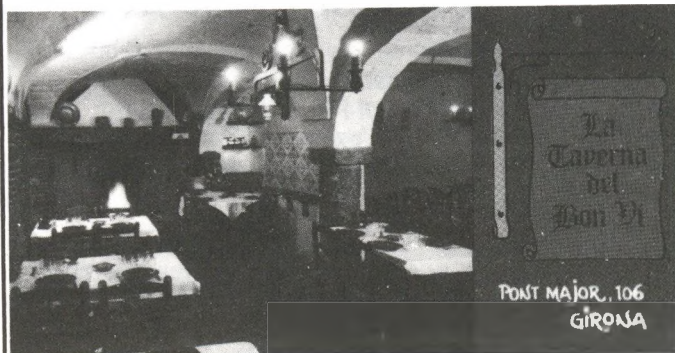
SARRIÀ DE TER

Restaurant - Bar

...

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

PONT MAJOR, 106
GIRONA

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

Pla de l'Horta

NOTICIAS QUE HACEN PENSAR

catalunyacomarcas

Baix Llobregat

Una asociación de vecinos se disuelve en Castelldefels

La asociación de vecinos del barrio centro de Castell-

12 EL PERIODICO
Domingo, 12 de julio de 1981

Esta noticia que ilustra el escrito apareció en el diario "El Periódico" del domingo 12 de julio. El texto escueto añadía que la causa de dicha disolución era motivada por el poco interés mostrado por los vecinos y la imposibilidad de formar una nueva Junta ya que de los 120 socios sólo acudieron 11 a la Asamblea.

Triste noticia que invita a una reflexión seria. Y más en un barrio como el nuestro donde la Asociación ha sido cauce válido de reivindicaciones asistenciales y culturales que todos disfrutamos. Y más aún: a través de ella se ha cogido un sentido de colectivo humano que ha cristalizado en un sentimiento de solidaridad. El adentamiento urbanístico, la Guardería, la Escuela de Adultos, el fútbol... han tenido como matriz o soporte a la Asociación. Y eso, que no es poco, es tan sólo un aspecto de lo que puede dar de sí una agrupación social. Hay otros. Por ejemplo, el servir de cauce primario de participación política. Los ciudadanos seremos llamados cada cuatro años para elegir a nuestros representantes en Madrid, Barcelona y el Ayuntamiento, pero ¿hemos de enmudecer todo ese tiempo? ¿Basta con que los elegidos administren el

caudal de poder que les otorgan nuestros votos? La respuesta obviamente es **no**. Y para proyectar nuestra activa participación las Asociaciones son vehículo válido e incordiante de los Ayuntamientos que frecuentemente se parapetan tras su burocracia y no ven nuestros problemas o la urgencia de los mismos.

Votaciones libres en elecciones generales o municipales dan vitola de democracia, pero la democracia no es un cuadro hecho un día y que se cuelga en la pared. La democracia hay que ir trabajándola día a día desde los Sindicatos, las Agrupaciones de Consumidores, las Asociaciones de Vecinos, etc. Desde estos cauces de participación primaria hay que modelar los ideales que un día embargaron a gentes de este país y los proyectaron hacia esquemas democráticos de gobierno.

Por eso duele leer una noticia como esa. Se adivina un desencanto o una irresponsabilidad grande cuando se permite la disolución del engranaje inmediato al ciudadano que lo puede llevar a sentirse sujeto activo de un cambio que mejorará su entorno y el de sus vecinos.

Que sirva de toque de alerta este "requiem" por una Asociación y nos permita superar la comodidad de la crítica fácil y no comprometida, la equivocada actitud de exigir y no colaborar por el mero hecho de pagar la cuota, la tentación de sentirse el ombligo del mundo y el error de confundir las personas con las instituciones. En definitiva, dar un mentís rotundo a la sabiduría popular que para estos casos suele sentenciar: "Cuando las barbas de tu vecino vas pelar, pon las tuyas a remojar".

AA.VV.

EL PLA DE L'HORTA EN LAS "24 HORAS DE FUTBOL-PISTA"

Deportivamente hablando esta segunda edición de las "24 Horas de Futbol-Pista" han sido flojas para el Horta puesto que, a excepción de los juveniles, semifinalistas en su categoría, los otros dos equipos de seniors e infantiles fueron farolillo rojo de la competición.

JUVENILES: BIEN

En la categoría juvenil el sorteo deparó un grupo formado por el Sarrià de Dalt, el Campdora y nuestro equipo. Se empezó perdiendo con la revelación del torneo: El Campdorà, que con un fútbol al primer

toque y con gran sentido de profundidad nos endosó un inapelable 7-3. No obstante se jugó bien y las espadas seguían en alto ya que calificaban dos equipos por grupo para semifinales. Derrotando al Sarrià de Dalt, que había sucumbido también ante la máquina futbolística del Campdorà, el objetivo estaría logrado. Y así fue. Un concluyente 10-0 hizo bueno el pronóstico.

En semifinales, La Rasa, campeón del otro grupo, acabó imponiéndose a nuestros juveniles que llegaron incluso a ir por delante en el marcador. Un apretado 4-3 borraría la ilusión de disputar la final en la que a la postre triunfarían nuestros verdugos imponiéndose al Pont Major.

Los goleadores del equipo fueron Cabezas (8 goles), Vilalta (3), Gago (2), Martín (1), Marcos (1) y Soler (1). En total 16 goles. En contra se recibieron 11, y el resto del conjunto lo formaron Rosales, como portero, Sances I, Sances II, Pérez y Arenas.

SENIORS: MALA SUERTE

Aunque parezca un tópico, la verdad es que los resultados finales de la competición avalan la afirmación de mala suerte ya que en el grupo del Horta formaron, además de los Chilenos, el Torras y el Pont Major, que a la postre serían protagonistas de la finalísima con triunfo para los de Torras.

Se perdieron los tres partidos de la liguilla previa: Pont Major (6-9), Torras (2-4) y Chilenos (2-7). En resumen, últimos del grupo con 20 goles en contra y 10 a favor. Los goleadores fueron: Clavijo (3 goles), Mancebo (2), A. Pérez (2), Arenas (2) y Ferreiro (1).

Otros jugadores fueron J. Cordones, como portero, Ramírez, García, F. Pérez, Berengena, Lara y M. Cordones.

INFANTILES: EXCESO DE CONFIANZA

La "24 Horas" tuvieron un anexo con la celebración de las "12 Horas" de infantiles. Esta competición se inició como prólogo de la competición de los mayores, pero hubo de suspenderse ante la aparición de la lluvia ya que se celebraban en la cancha de Sarrià de Dalt, que se transformó con el agua en una pista de deslizamiento. Al decidirse el aplazamiento se había jugado un tiempo del primer partido entre el Horta y La Rasa que finalizó 3-0 a favor de nuestros infantiles. Cuando 15 días después se reanudó la competición, La Rasa dió la vuelta al marcador y sorprendentemente ganó 3-4, lo que provocó una desmoralización en el Horta que hubo de afrontar este segundo tiempo sin tres de sus titulares iniciales: Ferreiro, Escuder y Cordones.

Aparte de estas ausencias, el exceso de confianza perdió al equipo ya que jugaron relajados, sin garra, creyéndose superiores. Y el resultado ya lo vieron. Luego se derrotó al Sarrià de Dalt 10-0 y se cayó 3-4 ante el Sarrià de Ter y 4-6 ante el Pont Major lo que nos relegó al último lugar de la liguilla sin opción de disputar la consolación de tercer y cuarto puesto.

En total se marcaron 20 goles y se encajaron 14, siendo el equipo menos goleado, junto al campeón, el Sarrià de Ter. Los realizadores fueron: Buxeda (5 goles), García M. (3), Pérez (2), Ferranz (2), Caballero (4), Sagué (2), Bermúdez (1) y Ferreiro (1). Jugaron además: García, C. Rigau, Quintana, Sánchez y Cairó.

F.R.

LAS CALLES DEL BARRIO

Siguiendo con la serie iniciada el pasado número, hoy hablaremos de la calle que lleva el nombre de otro gran literato: García Lorca. Esta calle es perpendicular a la de Sant Ferriol y se inicia en la parada del autobús, siendo la que da acceso al barrio. Salvo una puerta de entrada a la carnicería y otra a la farmacia, el resto de construcciones que jalonan la calle son exquisita sensibilidad de García Lorca merecía mejor suerte.

FEDERICO GARCIA LORCA

García Lorca nació en Fuente Vaqueros (Granada) el 5 de junio de 1898. Estudió en Granada y se licenció en Derecho y Filosofía y Letras. Adquirió por otra parte gran maestría en otras artes como la música, el dibujo y el teatro. A partir de 1919 residió en Madrid desde donde realizó viajes por Europa, Estados Unidos, Cuba y Argentina.

Toda su obra literaria está impregnada de un gran sentido poético. Y fué precisamente su poesía la que le abrió las puertas de la fama. Destacan sus composiciones: "Romancero Gitano", "Poema del Cante Jondo" y "Llanto por Ignacio Sánchez Mejía". Posteriormente demostró ser un consumado dramaturgo, trabajo por el que acabó de consagrarse como gran figura mundial de la escena. Obras como "Yerma", "Bodas de sangre" y "La casa de Bernarda Alba" significaron la restauración de la tragedia en nuestra literatura.

Murió fusilado en 1936, víctima de la guerra civil, antes de dar a conocer toda su obra literaria.

Esta es la semblanza del personaje cuyo nombre honra una de nuestras calles.

CALIXTO BERENGENA

Pont Major

LA FESTA, SENSE EN JUST.

La Festa, sense en Just, ha estat menys Festa i els del Pont Major bé que ho hem sentit.

Acostumats a la seva figura d'home xapat per la diària lluita de la vida, no hem pogut pas oblidar la seva metòdica manera de fer i de preparar els actes en conjunt, la solució espontànea donada als problemes que han pogut sorgir, a nivell de bona harmonia i convivència, per tenir la Festa en pau.

Hem cercat en va la seva mirada amical, el seu rostre inconfundible amb llur característica barba; no hem sentit el seu àgil parlar, de frases plenes de sentit.

Orfes d'en Just, no és solució lamentar el seu traspàs sense fer res més. El millor que podiem fer, ho hem intentat i estem intentant portar-ho a terme, amb el ple convenciment de que és el que ell voldria, el que ell ens demanaria que féssim: portar endavant l'Associació, continuar organitzant i celebrant la Festa Major del Pont, com novament vàrem fer l'any 1978

gràcies a l'empenta i la il·lusió que en Just hi va posar.

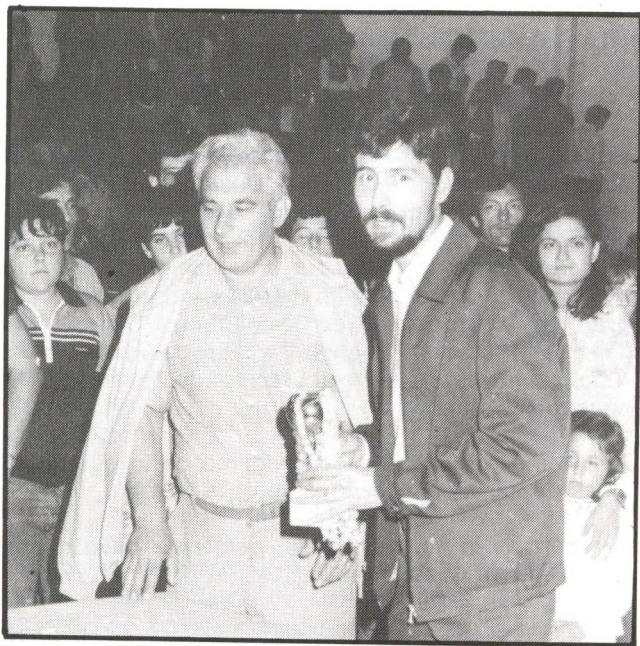
A aquesta Festa hi ha mancat el presentador genial que teníem. No hem llegit els seus escrits de salutació aquest any. Enraonar i escriure eren la seva vocació i d'aquí la seva gran i pacient capacitat de diàleg, que es reflectia en un estil natural, farcit de qualificatius adients i punyents, que identificaven al seu autor.

Reeditats els "Quiosc" en un recull, ens estem retrobant amb en Just. Mirarem de treure'n profit de la nova lectura, que prou falta ens fa.

Per tot això i per haver estat la persona fonamental en la reinstauració de la Festa Major que fa pocs dies hem celebrat, el millor record de la Festa d'enguany, per tú, tot donant-te les gràcies. És el mínim que podem fer.

A.V.P.M.

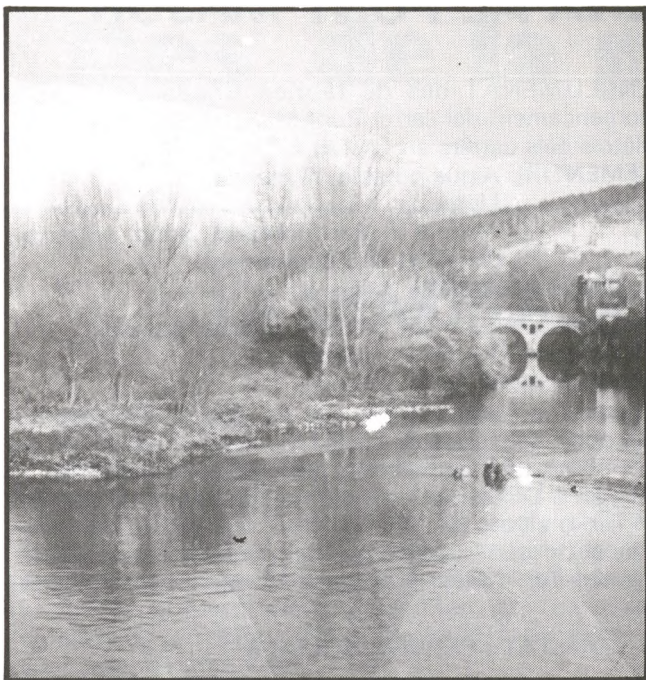
CONTRAPUNTS

24 HORES DE FUTBOL PISTA

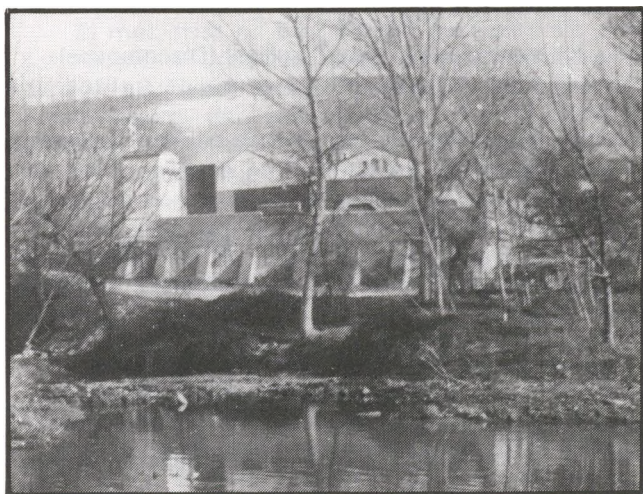
Modificades en relació a les de l'any passat, l'Associació de Veïns del PONT MAJOR presentà dos equips, arribant tots dos a la final i caiguent amb honor. Els juvenils perquè l'equip contrari era superior i els sèniors perquè es va lesionar l'home-gol i màxim golejadador del torneig, no podent disputar la gran final.

Les 24 Hores serviren per a demostrar moltes coses, però n'escollim tres que han caracteritzat l'edició d'enguany: Les ganes de vèncer entrebancs per part dels organitzadors; les dificultats en aconseguir les instal·lacions de la D.E.S.; i les ganes de fer peles, d'alguns. (Ens referim als lladres que ens varen agafar les peles al final).

PONT DE L'AIGUA

Per fi s'ha arranjat el paviment del Pont de l'Aigua, i per primera vegada han quedat soterrats els carrils del tren petit sota una espessa capa de quitrà d'importació. Obres Públiques ha fet el cop de cap i ara el pas del Pont sembla la continuació de l'autopista. Ara només faltaria senyalitzar el terra i pintar-hi una contínua.

CARRETERA DE GIRONA

Un nou accident i una altre víctima s'ha cobrat el dens trànsit de la carretera de Girona a Palamós. Fa pocs dies, prop dels Salessians, va anar a parar sota les rodes d'un cotxe un noi. Malgrat les vegades i vegades que s'ha demanat un pas cebra a on hi ha la parada de l'autobus, a la gasolinera, i malgrat les vegades que s'ha sol·licitat es pintés una ratlla contínua per reduir la velocitat dels vehicles i llurs perillosos avançaments, de tant en tant hem de lamentar un altre accident, degut a què solucions tan fàcils no es porten a terme.

ENLLUMENAT PÚBLIC

Va donar resultat quan temps endarrera es publicà a la revista POBLE que al final del Carrer Pont Major, a l'antigament anomenat Carrer de la Prosperitat, no hi havia llum.

Temptant la sort, exposàrem que ja comença a ser hora de què es posi llum al tros que hi ha entre la fàbrica d'embotits i el començament del Carrer del Pont Major. Aquest tram d'uns dos-cents metres està confiat només als petits fanals dels pisos, de minsa llum. Esperem que el nostre Ajuntament ens llegeixi tant com en Pere Madrenys i aviat ens hi podem veure de nit.

NOTA ACLARIDORA

L'anagrama A.V.P.M. vol dir Associació de Veïns Pont Major i les dues darreres lletres P.M. no tenen res a veure amb les inicials del corresponal del Correu Català a Girona, a qui agraïm que ara ja esmenti la Revista POBLE en el periòdic; únicament hi manca que digui "... tret del desenfadat espai "Contrapunts". Gràcies.

A.V.P.M.

PROBLEMES DE TOTA MENA AL PONT MAJOR

El juny del 1979, al cap de pocs dies de què el nou consistori prengué possessió de l'Ajuntament de Girona, l'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL PONT MAJOR va adreçar-li una mena de memorial de greuges. Passats dos anys, novament l'Associació s'ha adreçat a la primera autoritat municipal, detallant els problemes pendents, uns com a repetició del 79, lamentant no haver estat atesos, i altres de nous, que augmenten els ja existents, i que portem a sobre i patim "de tota la vida".

Són aquests:

1.- URBANISME.

PLANEJAMENT URBANÍSTIC DEL PONT MAJOR.

a) PLA PARCIAL SECTOR OEST.

Salessians-Ecisa:

Qüestió vials, clavagueres, canal d'en Cases.

Suspendre edificació darrer bloc.

Naus industrials HOMS: ha d'esperar requalificació solars.

Zona presó i cementiri:

Plaça plena de llambordins i que és zona verda.

Pavimentació inexistent a aquells carrers (Formentera, sobretot).

Neteja riera Can Camaret, troç descobert.

Acabar voreres no fetes.

Aparcament camions als laterals carretera, de qualsevol forma.

Arranjar pas i **enllumenat** sector davant fàbrica embotits Boadas-Vilaplana.

Obrir carrer Formentera (fa tres anys l'altre Ajuntament ens va dir que creia ja estava fet).

Solars no edificats: tanques obligatòries.

ZONA VERDA camp de futbol:

Acabar-la d'una vegada

Tornar a posar tanques ferro al lloc línia d'alta tensió.

S'ha de deixar llest: estem esperant fa dos anys que acabin de fer els jardins de Pedret, perquè de seguida faran els del Pont, etc.

Entrada pisos: prohibida a camions.

Obrir carrer Formentera fins a la plaça Església-Rufus.

Tanca escoles velles, tirada a terra.

b) PLA PARCIAL SECTOR EST (existeix un avant-projecte).

Passeig S. Joan Bosco: "Cunetes" obstruïdes. Sense voreres.

Carrer de Can Camaret (Sant Jordi): Sense asfaltar, pols.

Solució de desviar el trànsit del casc vell del Pont, començant a Can Camaret i seguint al costat de la via.

Carrer Carme Gubert: sense asfaltar, ni tampoc voreres.

Carrer Vicens Bou: sense asfaltar, ni voreres.

Aquest carrer continua, després de les torres de Can Regàs, i uns quants veïns el varen obrir per accedir a casa seva per darrera.

No hi ha res previst, ni urbanitzat.

Carrer Dr. Riera Pau: sense asfaltar, sense voreres. Es un camí de carros.

Corredor (C/. Comerç): Hi passa just un cotxe mitjà. Sense pavimentar.

S'hauria de començar a fer un estudi seriós de tot el conjunt.

Voreres de tot el carrer del Pont Major: en mal estat.

Hi ha un forat en un lloc, des de fa més d'un any.

PONT DE L'AIGUA: Vies del tren.

Forats de desaigna, no n'hi ha:

ENLLUMENAT des de fàbrica Boada-Vilaplana a començament del carrer Pont Major.

Rètols dels carrers en CATALÀ!

CEMENTIRI: Aigua potable, hi manca.

Llum.

Neteja i ajardinament zona voltants, propietat de l'Ajuntament.

2.- MEDI AMBIENT.

Pedreres Rubau i Can Camaret. Revisar actuació

Gas Girona: Seguretat dipòsits.

Fàbrica Torras: Fums, pudor.

Canal d'en Cases: neteja, que no sigui la clavaguera a cel obert dels pisos de l'Ecisa, de la presó, de la fàbrica d'embotits, de les pedres artificials Sagrera, etc. etc.

Obligar a Ecisa a una solució: depuradora, emissari tins al Ter o altra cosa.

Rates! Qüestió magatzem paper parracaire Auladell.

Illa del Ter: Neteja, Tallada d'arbres, sense perjudicar res.

3.- SANITAT I SERVEIS SOCIALS.

Manca un dispensari, mínim per a posar injeccions.

Població propera als tres mil habitants.

Situació actual guarderia.

Casal del Jubilat.

Manca de locals adients.

Obres a fer a les escoles velles.

4.- SERVEIS PÚBLICS.

Planta escombraries: pas de camions futur per abocar.

Neteja dels carrers:

Manca alguna paperera a posar al costat dels

establiments que vénen punyetetes (pipes, gelats, etc.)

AIGUA POTABLE cantó dels números parells del C/.

Pont major NO N'HI HA.

5.- GOVERN LOCAL.

Més vigilància dies de festa i vigílies. (Discoteques).

Que no vinguin pas només a posar multes, els guàrdies.

Seria bó que estiguessin una estona pel lloc, sobretot a l'hora de tancar.

6.- EDUCACIÓ I CULTURA.

Biblioteca, no n'hi ha. (Potser amb les escoles...)

Escola d'adults. Donar-li suport.

Festa dels Vells.

Festa Major.

Cavalcada Reis 1982.

7.- ESPORTS.

Camp de futbol del PONTENC: enllestir per la propera temporada.

Pista plaça Església: repassar tota. Posar enllumenat (pals Ctra. Barcelona).

PISTES DE BOTXES o petanca a la zona de jardí. Fer-les.

8.- ALTRES.

Pintar passos de peatons.

Pintar ratlles aparcament voreres.

Pintar contínua del carrer Pont Major.

RÈTOLS PONT MAJOR: només n'han post UN!!

AIGUA POTABLE cantó números parells.

VIES DEL TREN al Pont de l'Aigua: tapar. (MOPU)

Senyor Alcalde: Esperem poder-ne esborrar uns quants!

A.V.P.M.

Des de la plaça de l'Om

LA MEMORIA DELS FETS PASSATS (IV)

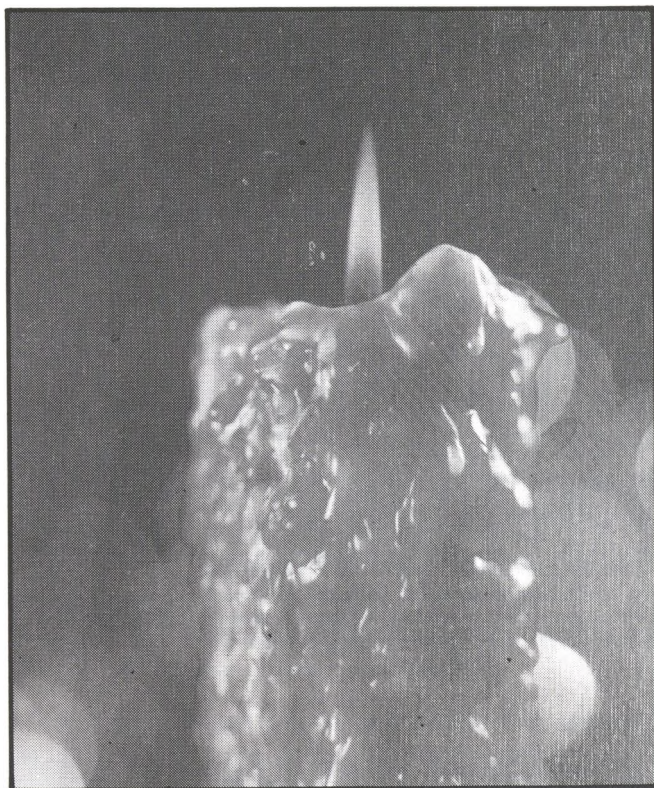
Dins del programa que m'he proposat en la narració dels fets ocorreguts durant la guerra civil, tal com ens explica el Rector de la Parròquia del Pont Major en aquells moments, en resta un darrer capítol i unes conclusions provisionals. I dic provisionals perquè jo no sóc ni historiador ni sociòleg, sóc un senzill cronista de la realitat, que s'ha trobat a les mans un document de gran valor.

Quan analitzem l'apartat IV: "Otros bienes de la Iglesia", totseguit ens adonem que la Parròquia del Pont era una parròquia d'economia modesta. Hom pregunta si tenia valors de l'estat, nacionals o estrangers, industrials, etc... I si van ser robats, destruïts o incautats. La resposta és el silenci; una expressiva ratlla. Això dóna a entendre que la parròquia no tenia res de tot això. Únicament disposava d'uns fons d'Associacions, Pies Unions, i Confraries, entitats molt corrents a les parròquies d'aquell temps. El Rector diu que van desaparèixer aquests diners. Però es tractava d'una "cuantía de unas novecientas pesetas". No era cap fortuna.

El més trist és que fossin destruïts els arxius parroquials. "Todos los libros y documentos de este archivo parroquial fueron quemados. No había documento alguno de valor histórico". La ira crematòria d'aquells moments era totalment irracional i injustificada. Els incendiàris no s'adonaven del fet que, cremant els arxius parroquials, cremaven una part important de la història col·lectiva, comú. És llàstima. Els arxius no es poden substituir. Malament rai quan un poble no és capaç d'assumir el seu passat, sigui del signe que sigui!

La Rectoria fou incautada i destinada a local del Sindicat de Licors. Això dóna la idea que la destil·lació de licors ja era una activitat important al Pont Major. Durant aquell període, la Rectoria fou "habitada... por una familia de esta localidad". Seria interessant saber quina fou aquesta família i com és que passessin a residir a la Rectoria. El Rector no en diu res. Segurament que això explica el que diu en una de les respostes: "La casa parroquial solamente sufrió algún desperfecto de poca importancia a consecuencia de la voladura del Puente, cuyo importe global (els desperfectes a la Rectoria) aproximado de los daños causados asciende a cien pesetas".

El darrer apartat es refereix al culte. Lògicament, el culte públic es va haver d'interrompre per raons obvies. Per altra part, sembla que no va passar gaire res digne d'ésser notat en aquest punt; a part que "las imágenes fueron quemadas todas sin otra forma de profanación". Tot i que no queda molt clar si les

imatges de talla cremades foren quinze o més, sembla ser que no eren pas de gran valor. Si ho haguéssim estat, el Rector ho hauria consignat, puix que hi ha una pregunta en aquest sentit.

Sobre formes de culte clandestí —punt interessant per als historiadors de la religiositat del nostre poble— el Rector és molt parc en els respostes. Diu: "En una o dos casas se celebró ocultamente misa en algunos, muy pocos, días festivos, en la forma posible en aquellas críticas circunstancias. Los pocos matrimonios que se celebraron durante el referido tiempo fueron en forma civil, no canónica. No obstante, me consta que hubo dos que lo celebraron canónicamente en Gerona".

I, relacionat amb aquest darrer punt, hi ha una qüestió molt interessant. Pregunten: "Frutos de vida cristiana que se lograron con ello, o posibles abusos que se cometieron". Resposta: "Abusos no los hubo, frutos de vida cristiana, pocos".

I així s'acaba el qüestionari. Com deia al principi d'aquestes ratlles, deixo per a un altre escrit les conclusions provisionals que n'he tret.

QUIM PLA.

AUTOSERVEI MASSEGÜ

centra

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

Tribuna Lliure

LA BARANA QUE ENS HA TRET LA SON

Hom s'ha preocupat i ens consta que hi ha hagut amoinament general al nostre país, per una qüestió la qual en essència ha esdevingut la mare dels ous de la dialèctica i la dinàmica política d'aquest país: la seguretat ciutadana. Aquest tema sens dubte ha fet anar de bòlit a uns i altres. Bé, tothom sap que de seguretats n'hi ha de tota mena, hom ha tingut la desgràcia de conèixer allò de la higiene i la seguretat en el treball, allò que hom ha coincidit en anomenar seguretat social i més recentment hom està parlant de seguretat ciutadana. A Sarrià no ens cal parlar precisament de seguretat ciutadana, ja ens conformem parlant de seguretat vilatana, terme més castís i més galdós per a la magnitud dels nostres límits territorials.

El tema de la seguretat està preocupant i portant de cap les ments que continuament estan vetllant per la integritat sarrianenca. I és que, senyors!... el nostre ajuntament ha romàs durant força temps una mica deixant anar de la mà de Déu pel que fa a termes de seguretat. Ens referim ja sense més colofons, concretament al tema de les baranes del nostre ajuntament. Cal dir que ha perillat durant força temps a Sarrià la integritat física del personal de l'ajuntament.

Imaginïn vostès, per un moment, el que hagués succeït si en el nostre ajuntament s'hagués despistat algun conseller, funcionari o altre, per la balconada sense baranes del nostre edifici de la casa de la vila. Malauradament hauríem llegit i lamentat profundament la notícia d'un greu accident. Ja sembla que veig els diaris informant de la notícia insòlita a la plana "de sucesos": "Conseller accidentat de gravetat al abraonar-se precipitadament pel balcó de la "Casa Consistorial". Déu ens lliuri d'aitals esdeveniments! La gent del carrer hem estat vetllant a tothora per la seguretat del nostre personal.

A part de la seguretat social la qual se suposa que tenen tots els membres que treballen a l'ajuntament, ens ha amoinat profundament, dia darrera dia, haver de lamentar situacions crítiques com la que hipotèticament esmentàvem abans. Ja ho hem dit, Déu ens en lliuri.

Però, per sort, sempre i en tot moment hi ha personatges que amb acurada paciència i bon seny miren per la seguretat del personal. De fonts ben informades i de coneguda solvència ens hem assabentat positivament que la qüestió de les baranes de la "Casa de la Vila" està en vies d'una imminent resolució. Gràcies al bon seny!..., des de fóra nosaltres sempre ens temíem el pitjor: un tràgic accident.

Hom ha fet fins i tot juguesques per veure com d'ací un parell de mesos les baranes del nostre ajuntament seran arranjades definitivament. Dos camins són els que ens poden menar a l'arranjament de

les baranes, dos camins que duen allà mateix: que Sarrià tingui "in secula seculorum" un ajuntament amb baranes, és a dir, un ajuntament que tingui on repenjar-se (en eixir al balcó, és clar).

Lloats siguin els camins que menen a la resolució de tan important obra, puix ja no romandrem més amb l'ai al cor, pensant que algun membre de l'ajuntament es pogués abraonar precipitadament per la balconada de la casa de la vila.

Nosaltres, vilatans de marxapeu, podrem aviat brindar amb satisfacció per la feliç consolidació de l'obra de la Seu...vull dir de les baranes.

A partir d'uns mesos, senyors meus, gaudirem d'una assegurança balconera total. Hom podrà tornar a sortir al balcó, sense perill ni risc, l'hora de col·locar vistosament la nostra senyera. Hom podrà sortir novament al balcó municipal per a cantar i taral·lejar allò de... "Per ordre del senyor alcalde es fa saber..."

Podrem, doncs, gaudir aviat d'un nou, flament i diem de passada costós balcó, amb les baranes pertinents, a Sarrià. Diem costós perquè la nova balconada municipal serà de les de luxe, s'ha sentit a parlar de què l'assumpte no era pas de quatre totxos ni de quatre cèntims, no.. no... ni de bon tros; l'obra és d'aquelles de calers llargs. Malgrat tot, per això, ja no haurem de patir més per la seguretat al balcó municipal. La barana de la "Casa de la Vila" definitivament no ens treura més la son.

JOSEP BRUGADA

Panaderia
Pastisseria

Cebriá

Pont Major, 35
Tel. 20 72 35
GIRONA

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

ÀNGEL VIDAL i ROQUETA

Ctra. Mas Prat - Tel. 42 83 74
SANT GREGORI (Girona)

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ.

PORTERS ELECTRONICS * REGATGE PER ASPERSIÓ.

JOSEP PLA i OLIVERAS

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

C/. Pare Coll, 4
GIRONA (Sant Narcís)

Esports U.E.S

HOMENATGE A UN PRESIDENT:

JOSEP MIR i FÀBREGA

El passat dissabte, 4 de juliol, va tenir lloc al Pavelló Esportiu Sarrià-I, l'homenatge a Josep Mir i Fàbrega.

Després d'haver estat 3 anys a la presidència del Grup Esportiu Nostra Senyora de Montserrat i 4 anys com a president de la Unió Esportiva Sarrià; un home que durant 7 anys ha entregat el seu temps lliure, el seu temps després del treball a la fàbrica, a l'esport de Sarrià. Un home que ha portat d'amunt d'ell moltes responsabilitats econòmiques, com la cobertura de la pista, que va suposar demanar un crèdit de tres milions de pessetes, amb tot el que això suposa.

Però una de les coses més importants que va aconseguir fou la unió entre l'ADC i el G.E.N. Sra. Montserrat, una unió que suposà l'enfortiment de les dues entitats, i que actualment ha esdevingut la formació d'una entitat coneguda a Girona i fora de Girona. La Unió Esportiva Sarrià ha arribat ha adquirir un prestigi i una solidesa, que per separat no s'hauria aconseguit mai.

No cal enumerar el seguit de fets que va lograr en Josep Mir:

- Posar el parket, acondicionament de la piscina, etc.
- A nivell esportiu durant la seva presidència es logrà:
- Fer una secció de bàsquet i una de gimnàstica.

— Fase d'Ascens a la Divisió d'Honor durant dos anys consecutius.

— Múltiples campionats provincials en juvenils, cadets, infantils i alevins.

— Les patinadores han participat diverses vegades als Campionats d'Espanya, etc.

Fou un home, en Josep Mir, alabat i criticat, supervalorat i menystingut, fou un home que intentà seguir una línia de principi a fi, que es creà uns punts bàsics i els va seguir fins al final.

L'homenatge va començar a les 5 de la tarda amb un partit de benjamins. Tot seguit es va iniciar el partit de Bàsquet femení, que enfrontà els equips de la UES i el C.B. Sils, que va acabar amb un resultat favorable als nostres colors.

Seguidament varen formar les patinadores, que al llarg de l'homenatge varen omplir els períodes de descans dels partits de bàsquet i d'handbol, les quals oferiren una bon exhibició de patinatge. També varen formar al mig de la pista els equips de bàsquet i d'handbol. Fou després quan en Salvador Tixis, actual president de la UES, li va fer entrega de la insígnia d'or del Club, alhora que li foren entregades diferents plaques per part de les autoritats assistents: President de la Federació Provincial d'Handbol, Joan Casellas; el sotspresidents del C.B. Bordils... Després d'aquest acte es va fer entrega d'insígnies als diferents entrenadors de totes les seccions de la UES.

Seguidament s'inicià el partit d'handbol entre una Selecció Provincial i l'equip de la UES. La victòria va somriure al Sarrià per 33-26.

Acabada l'activitat esportiva, l'homenatge es va cloure amb un sopar al Restaurant JASALPI de Banyoles, a on, a més de molts sarrianencs, també hi varen assistir les autoritats presents al Pavelló.

La veritat és que fou un homenatge digne d'un bon president, com ho va ser en Josep Mir, un personatge que clou una etapa i n'obre una altra dins l'esport de Sarrià.

Ja només cal donar l'enhorabona a Salvador Tixis, que és el nou President, el qual té moltes ganes de treballar i de fer coses pel bé de l'esport sarrianenc, i en favor d'una Unió Esportiva més grand, i això només es farà amb la col.laboració i unió de tots els socis.

JORDI RIBERA i ROMANS

LA NATACIO

La natació és un dels esports més complets dins de la gran varietat que hi ha, i això és degut a què necessita una bona coordinació entre diferents elements, com són els braços, peus i inclús la respiració, ja que és importantíssim per aconseguir bones marques; però per aconseguir-les cal una cosa molt important que és del tot imprescindible: l'entrenament.

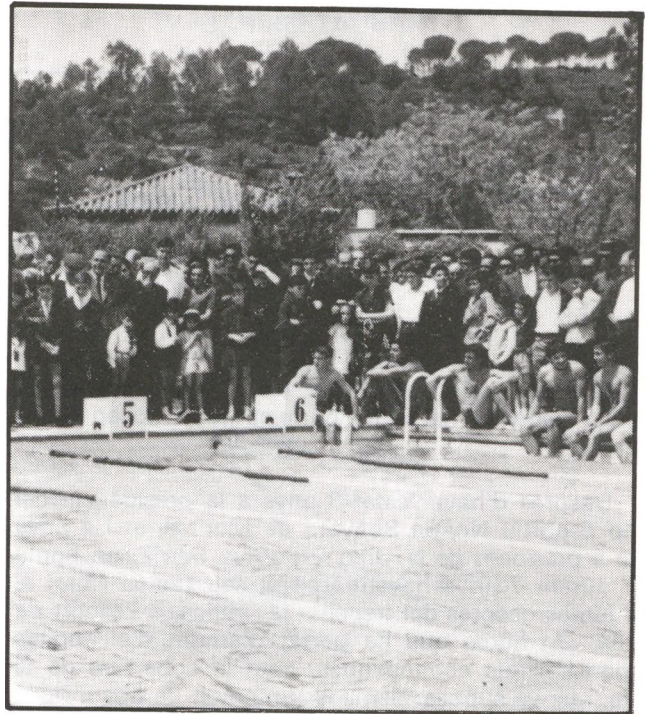
Mitjançant l'entrenament el nadador aconsegueix fons físic per les competicions, així com una bona coordinació i per tant millora la seva marca; perquè el lloc que es queda en cada competició no té importància, el que és més important és anar rebaixant la marca, segon a segon, amb això obtindrem millors llocs, tant a nivell personal com a nivell de club; però el que de veritat importa (i torno a repetir-ho) és l'entrenament, els metres que es facin, però no de qualsevol manera, sinó ben fets, que es vegi que hi ha interès.

Aquest any podríem dividir l'activitat de la natació en tres grups: competició provincial, competició social i cursets de natació.

En el primer grup, la competició provincial, hi prendran part aquells nadadors que demostrin majors qualitats per unes determinades proves; aquesta classificació de nadadors es realitzarà durant la setmana per mitjà dels entrenaments.

La competició social es realitzarà a la nostra piscina i només hi participaran aquells nadadors que pertanyin a la U.E.Sarrià; aquí hi tindran cabuda tots els nostres sense tenir en compte l'edat.

També penso realitzar una competició a nivell familiar, que consistirà en relleus 3x25 metres, en la qual un dels tres participants ha d'ésser un pare; més endavant es donarà més informació, només demano que els pares s'animin, així aconseguirem una major unitat entre pares i nadadors.

Finalment, els cursets de natació es realitzaran els mesos de juliol i agost, de 12 a 1 del matí i 5 a 6 de la tarda. Al final de temporada se'ls hi donarà a aquells nadadors que facin 25 metres o que hagin après a nadar, un diploma. La finalitat dels cursets, a part d'aprendre a nadar, és fomentar la natació tot esperant que un futur no molt llunyà tinguem nous i bons nadadors.

Aquests són a grans trets els fins que es persegueixen aquest estiu.

Es despideix el vostre amic i entrenador,

JORDI ULLÉS

PATINATGE

Seguint amb el calendari de la Federació de Patinatge, els propers dies 29 i 30 d'agost, a la nostra pista de Sarrià de Dalt, hi haurà el **CAMPIONAT PROVINCIAL DE PATINATGE**, corresponent a la categoria JUNIOR B.

Tenim prevista per a aquesta confrontació la participació dels equips de Santa Coloma de Farners, Cassà de la Selva, Lloret de Mar, Blanes, Palafrugell, Vidreres, Girona C.H., Ribes de Fresser.

Durant els dos dies, en sessió de matí i tarda, les patinadores actuaran en les diferents modalitats: Figures obligatòries, Lliures, Escola, Lliure Curta, Lliure Llarga.

Els horaris d'actuació, així com l'ordre de sortida serà determinat pel Comitè el dia 28.

Per part de la Unió Esportiva Sarrià participaran les patinadores Anna Abella, Dolors Cardiel, Eva Pinsach, Judith Pinsach i Marta Aymerich.

Aquestes patinadores de la U.E.S. també participaran en el Campionat d'Espanya, que es celebrarà el proper mes de setembre, durant els dies 24, 25, 26 i 27, a les pistes de la ciutat de Santander.

Esperem que tant en el Campionat Provincial com en el Nacional els hi vagi tant bé o millor que l'èxit que varen tenir amb la Medalla de Plata.

II 24 HORES DE FUTBOL-PISTA

Els dies 27 i 28 de juny es va celebrar en el Pavelló cobert de la U.E.S. la segona maraton futbolística organitzada per "Poble" i sota la denominació de "II 24 Hores de Futbol-Pista". En un principi estava previst celebrar aquest aconeteixement a la pista de Sarrià de Dalt, però la pluja que durant tot el dia va caure va obligar a modificar l'escenari.

Les "24 Hores" no són només una festa esportiva. Paral·lelament al futbol es desenvolupa un programa constituït aquest any a base de revetlla, xocolatada i audició de sardanes. Per amenitzar aquests actes i obtenir uns ingressos que contribuïssin a fer-nos càrrec de les despeses, es pensava montar un bar; idea de la que vàrem haver de desistir ja que la cessió del Pavelló estava condicionada a aquesta prohibició.

De tota manera, la festa esportiva va tornar a ésser un èxit i en un marc que la va enaltir. I no volem

deixar de remarcar els bons desitjos de la U.E.S davant la petició del Pavelló, encara que minvats per aquest "Estatus" dels bars de lloguer. És una situació comprensible fins a cert punt, però donen un sentit privatiu a l'entitat i desdium dels desitjos solidaris de la Junta en actes com aquest, fets amb afany de fer poble.

El plany d'aquestes línies i la lleu ironia d'algun comentari no té com a blanc a ningú, sinó a la situació en ella mateixa que no és nova, doncs la Festa Major de Sarrià de Dalt es troba en una situació semblant.

Aquest any les "24 Hores" s'han transformat en "36" ja que davant la insistència dels infantils es va decidir montar-los-hi un torneig previ, que es va haver d'aplaçar fins el dia 11 de juliol degut a la pluja. De tot això en donem completa informació en aquestes pàgines.

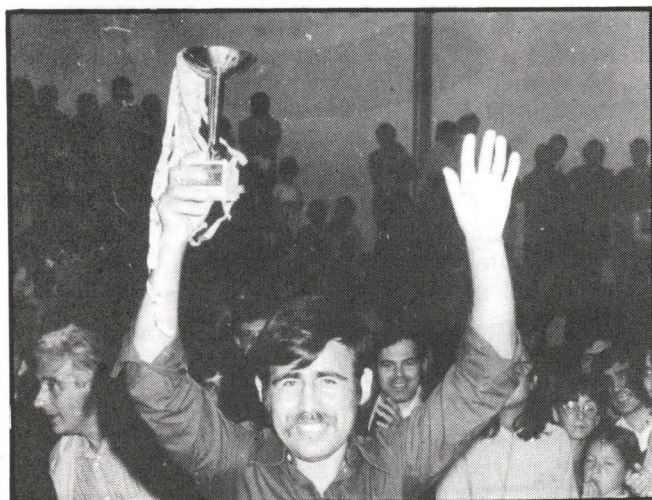
FORA DE JOC

JUVENILS

A la categoria juvenils es varen produir varies casualitats numèriques. Així, per exemple, cada partit de la fase prèvia del Grup-A va acabar amb un total de 10 gols (1-9, 7-3 i 0-10). D'ells, 16 varen ser pel campió de grup i revelació del torneig: el Campdorà.

En el Grup-B tots els equips varen encaixar el mateix nombre de gols: set. Les davanteres varen decidir.

L'equip de La Rasa va ser l'únic conjunt invicte de les "24 Hores". Va guanyar tres partits i en va empatar un. Enhorabona!

JUVENILS

GRUP A

Sarrià Dalt	1
Campdorà	9

GRUP B:

Sarrià Ter	2
Pont Major	3

Campdorà	7
Horta	3

Pont Major	3
La Rasa	5

Sarrià Dalt	0
Horta	10

Sarrià Ter	4
La Rasa	4

CLASIFICACIO

	J	G	E	P	F	C	P
1.- Campdorà	2	2	0	0	16	4	4
2.- Horta	2	1	0	1	13	7	2
3.- Sarrià	2	0	0	2	1	19	0

CLASIFICACIO

	J	G	E	P	F	C	P
1.- La Rasa	2	1	1	0	9	7	3
2.- Pont Major	2	1	0	1	6	7	2
3.- Sarrià Ter	2	0	1	0	6	7	1

SEMIFINALS

Pont Major 5	La Rasa 4
Campdorà 2	Horta 3

FINAL

La Rasa 7	Pont Major 2
-----------	--------------

ALTRES DADES

Partits jugats.....	9
Maxim golejador	La Rasa, 20 gols
Menys golejat.....	La Rasa, 12 gols.
Més golejat.....	Sarrià Dalt, 19gols.
Total gols marcats	74.
Premig per partit	8'2 gols.
Jugador maxim golejador.	Jaume Pujolras, 11. gols (Campdura)

No es va produir cap resultat repetit i tampoc va haver-hi cap equip que aconseguís sis gols o vuit. En canvi, si hi va haver guarismes de 0, 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9 i 10.

Malgrat aconseguir menys gols en la fase prèvia, el Grup-B va ésser el més fort. Els seus dos representants a les semifinals aconseguiren l'accés a la final. Ens referim al Pont Major i a La Rasa.

SÈNIORS

És curiós que només hi hagués un empat en aquesta categoria, igual que en la de juvenils. I curiós també que ambdós corresponguessin als últims partits de la lliguilla del Grup-B.

I una altre coincidència. Els finalistes havien format en el mateix grup de la fase prèvia. En aquest cas eren Torras i Pont Major. A la lliguilla guanyaren els del Pont i a la final els de la Torras.

En aquesta categoria hi va haver dos lesionats: Gómez, del Pont amb fractura del peu; i Mancebo, de l'Horta, amb una distensió muscular.

Els números del marcador varen actuar tots: 0, 1, 2, 3... Encara que no es va arribar al 10. L'equip que més s'hi va acostar va ser el Pont, que una vegada va posar el 9 i l'altre el 8

El partit "récord" de gols fou el Pont-Horta: 9-6.

Els equips del Pont Major varen arribar a ambdues finals. I les perderen. I per si fos poc, a les "12 Hores" infantils varen arribar a la final amb idèntica mala sort. Una altra vegada serà.

GRUP A:		GRUP B:		SENIORS				RESULTATS TECNICS.				CLASIFICACIÓ							
Torras	7	Mestral	7	1.- Pont Major	J	G	E	P	F	C	P	1.- Pont Major	J	G	E	P	F	C	P
Chilenos	1	La Rasa	4	2.- Torras	3	3	0	0	16	11	6	2.- Torras	3	2	0	1	13	6	4
Horta	6	Sarrià Ter	0	3.- Chilenos	3	1	0	2	11	13	2	3.- Chilenos	3	1	0	2	11	13	2
Pont Major	9	Sarrià Dalt	4	4.- Horta	3	0	0	3	10	20	0	4.- Horta	3	0	0	3	10	20	0
Torras	4	Mestral	5																
Horta	2	Sarrià Ter	2	1.- Sarrià Dalt	3	2	0	1	10	9	4	1.- Sarrià Dalt	3	2	0	1	10	9	4
Chilenos	3	La Rasa	8	2.- Mestral	3	2	0	1	13	10	4	2.- Mestral	3	2	0	1	13	10	4
Pont Major	4	Sarrià Dalt	4	3.- LA Rasa	3	1	1	1	14	11	3	3.- LA Rasa	3	1	1	1	14	11	3
Chilenos	7	La Rasa	2	4.- Sarrià Ter	3	0	1	0	4	11	1	4.- Sarrià Ter	3	0	1	0	4	11	1
Horta	2	Sarrià Ter	2																
SEMIFINALS				ALTRES DADES															
Pont Major	8	Sarrià D.	1	Partits jugats 15.														
Mestral	6	Torras	2	Maxim golejad. Pont Major, 27 gols.														
FINAL				Ménys golejat Torras, 10 gols.														
Torras	6	Pont Major	3	Més golejat Horta, 20 gols.														
				Total gols marcats 117.														
				Promig per partit 7'8 gols.														
				Jugador maxig golejad. Joan Serra.														
					(Pont Major) 12 gols.														

"12 HORES DE FUTBOL-PISTA" (Infantil)

RESULTATS TECNICS

La Rasa 4 La Rasa 5
Horta 3 Sarrià Dalt 11

Sarrià Dalt 1 Horta 3
Sarrià Ter 5 Sarrià Ter 4

La Rasa 3 Sarrià Dalt 1
Pont Major 9 Pont Major 1

Horta 10 La Rasa 4
Sarrià Dalt 0 Sarrià Ter 15

Sarrià Ter 7 Horta 4
Pont Major 6 Pont Major 6

CLASIFICACIÓ

- 1.— Sarrià de Ter
- 2.— Pont Major
- 3.— Sarrià de Dalt
- 4.— La Rasa
- 5.— Horta.

TERCER I QUART LLOC

Sarrià Dalt 8
La Rasa 2

FINAL

Sarrià de Ter 8
Pont Major 3

ALTRES DADES

Partits jugats 12.
Maxim golejador Sarrià de Ter, 39 gols.
Menys golejat Sarrià de Ter, 17 gols.
Més golejat La Rasa, 46 gols.
Total gols marcats 103.
Promig per partit 8'50 gols.
Jugador maxims golejador David Mercader.
(Sarrià Ter) 15 gols.

24 INSTANTS DEL DIA MÉS LLARG

DISSABTE, 27

6'30 matí: Comencen les "12 Hores" infantils que seran l'aperitiu del torneig maratonian. El temps és bo, encara hi ha sobre la pista rastres de la pluja de la nit anterior.

7 matí: La pluja, que tímidament ha fet la seva aparició moments abans, cau fortament. El partit Rasa-Horta (0-3) ha de suspendre's perquè la pista rellisca i les caigudes són nombroses.

7'30 matí: Es decideix l'aplaçament definitiu de les "12 Hores" fins el dia 11 de juliol, però, què fer amb les "24 Hores?"

8 matí: La pluja cau i augura, com així va ser, moltes hores d'aigua. Pren cos la idea de cercar un altre escenari.

8'30 matí: Reunió d'urgència dels representants d'entitats que organitzen, sota els auspicis de "Poble", el torneig i la festa conseqüent. Es dona compte de la decisió de la Junta de la U.E.S. de no accedir a deixar el Pavelló cobert de Sarrià de Ter. Acord pres davant d'una eventualitat com la que dominava en aquells moments.

8'45 matí: Es forma una Comissió que visita al President de la U.E.S. per a negociar l'anul·lació de l'acord.

9 matí: El President de la U.E.S. es tenca en banda davant el compromís que suposa l'acord previ de la Junta.

9'15 matí: El President de la U.E.S. decideix convocar una Junta urgent per a tractar el tema. Pesen, a més del torneig futbolístic, els contractes amb l'orquestra a la que s'ha de pagar el pactat. Aquests diners haguessin sortit principalment del bar que es pensava instal·lar.

10 matí: La Junta de la U.E.S. es reuneix en algun lloc secret. Mentrestant, la Comissió desgrana els minuts en una partida de "butifarra".

11 matí: Fumata blanca. Acava el cónclave i hi ha via lliure pel torneig. Es forma una negociació a tres bandes que pacten l'acord: U.E.S, arrendataris del bar i Comissió.

11'30 matí: Es guanya la gran batalla, però es perd la guerra. Hi haurà "24 Hores", encara que amb dèficit, ja que les despeses fetes o contractades no tindran contrapartida recaudatòria. No podem vendre res. Al final, la coca i el xampany són indultats i podran vendre's. No al bar interior, no a la pista, no, no, no... Gràcies.

12 matí: Es poden suspendre les "24 Hores?" Sembla que és el més recomenable, però l'esperança de què el temps millori i pugui celebrar-se la revetlla que disminuiria les despeses aconsellen seguir.

7 tarda: S'obre la competició futbolística. Els crits de ¡Xile! ¡Xile! posen la nota exòtica a l'ambient. No obstant, els de la Torras no perdonen. La gent va arribant.

10 nit: Amb força gent en el Pavelló es segueix el torneig. Moments abans un Mestral-Rasa ha fet vibrar al públic. Després d'un 4-1 d'aquests últims, el Mestral s'anima i amb joc vistós remunta fins 7-4. Els aplaudiments treuen fum.

DIUMENGE, 28

1 matinada: Apareix el primer butlletí del torneig. La nostra coca es vén lliurement. No així el xampany al que li han posat una competència no pactada. Algú decideix queixar-se a l'oficial de guàrdia de torn de la U.E.S., però no prospera la proposta. Estem a casa de l'altre, i ja se sap: escoltar, veure i callar, i si et mullen dir que plou.

5 matinada: Es fa xocolatada a fora i es munta guàrdia perquè no entri a la pista. No obstant algú s'esmuny i... zas! L'imperi de la llei s'imposal Se'ns recorda el pactat. Mil perdons amb reverència i a dormir. Si, perquè a partir d'aquesta hora comença a aclarir el públic.

11 matí: El públic torna al Pavelló i a la pista es juguen partits finals de la fase prèvia.

1 tarda: Surt el segon butlletí del torneig: resultats, curiositats, horaris de finals... Alguns fan càlculs horaris i van a menjar per tornar quan les finals es disputin. Altres, el vermut, un entrepà i a la grada. Comencen les semifinals.

2 tarda: Es dóna una volta més amb els números del sorteig d'una bicicleta i s'obra una col·lecta per disminuir el dèficit previst.

5 tarda: Comencen les finals. El públic ompla les grades. Pim! Pam! La Rasa 7 - Pont Major 2. Hi ha hagut tensió i nervis entre jugadors i públic. Però l'esportivitat s'imposa al final.

6 tarda: Segona final, la de sèniors. El Pont torna a perdre enfront a la Torras. Es va acabar.

7 tarda: Es munta depressa l'entrega de trofeus, el sorteig de la bicicleta i... ¡A perro flaco, todo son pulgas"! Algun amic de lo alié agafa els diners de l'organització aprofitant que la gent es concentra a la pista. Campions, màxims golejadors, participants tots; medalles, trofeus, aplaudiments i felicitacions.

7'30 tarda: Per la pista juguen alguns nens. Fora se sent una sardana. L'organització transporta els estris cap a una furgoneta. El torneig ja és història.

8 tarda: Sonen els últims acords de la cobla mentre es paga al seu representant el pactat. L'home, enterat del "fiasco" econòmic, rebaixa els seus honoraris. Avui per tu, demà per mí. Gràcies: Gràcies a tots a l'hora de l'adéu. Públic, equips, U.E.S. jugadors. Tots han fet possible aquestes "II 24 HORES DE FUTBOL PISTA".

POBLE

*electricitat i
mecànica de l'automòbil*

pont major

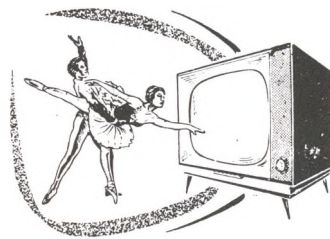

c. tenerife, 2 - telèfon 21 64 30
girona

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

BANCA CATALANA

La bústia de POBLE

RECORDANT A SALVADOR CASTELLÀ I CARGOL

Bé es mereix la revista POBLE unes ratlles en recordança a Salvador Castellà. Un home senzill i voluntariós. Sense cap pretensió. Els que l'hem conegut i tractat d'aprop així el veiem. Entregat per complet a servir a la Cooperativa, al Centre Parroquial i sobretot un gran entusiasta dels Homenatges a la Vellesa.

Per tot arreu ens ha deixat fruits del seu treball generós i desinteressat. Col.laborava amb tothom i tenia mà per a tot: El Pessebre monumental que durant les passades festes de Nadal tothom va poder admirar i que juntament amb altres persones varen plasmar artísticament per ajudar a donar un sentit més tradicional i a la vegada educatiu posant de manifest els seu sentit de col.laboració. El Centre té racons plens de records, ja que a tot arreu hi ha estat present en Salvador treballant com el que més perquè tots ens hi trobem més bé. El Patronat dels Vells també ens en donaria raó de la seva presència activa en la organització de tots els Homenatges a la Vellesa que ha celebrat en el decurs d'aquests deu anys la Parròquia.

La participació d'en Salvador ha estat sempre total i alegre. Tenia un veritable sentit de l'humor. Al seu costat ningú estava trist. Sempre en tenia una per a dir. Fugia de les discussions inútils que mai ens porten a res. Els que hem tingut la sort de participar en tot el que ell hi era, ens en hem donat plenament compte.

L'última cosa en la que s'hi troben les seves mans ha estat la construcció de la Capella dedicada a la Verge del Roser. Qui ho tenia de dir que al cap de poc temps d'ésser feta i inaugurada en Salvador en deixaria. Cada vegada que passo per davant d'ella sembla com si el vegés encara treballant amb altres companys seus per fer un

estatge digne a la nostra Mare del Cel.

Salvador, públicament et vull retre homenatge per la gran lliçó de senzillesa i de col.laboració que ens has donat i que tots hauríem de saber aprendre.

Quan veig la Mare de Déu tan ben aposentada dins la seva Capella surt del meu cor aquesta petita pregària: Que la Verge et tingui al Cel. Som molts els que t'hem plorat en el moment de la teva partença i molts els que ens perdurarà el teu record.

EULÀLIA CANALS

SENYORS

Aprofitant l'avinentesa de la nova estructuració d'aquest Club i havent restat, fins ara, a l'anonimat, els jugadors sotasignants creiem adient manifestar la nostra opinió sobre el que ja es parlà en la passada assemblea referent a la incorporació dels jugadors del Sarrià que actualment ho fan fora de casa nostra.

Pensem que és un bon moment perquè aquest Club faci les passes necessàries per l'esmentada incorporació dels jugadors a fi i efecte de què la propera temporada 1981-82 tornin a restar en aquesta gran col·lectivitat que entre tots formem i tan orgullosament vetllem.

A altres nivell, pregaríem una major informació i acord pel que fa als temes de material a adquirir pels jugadors (cas del calçat).

Es obvi que el nostre ànim queda en constatar unes opinions sense cap perjudici per ningú.

Esperant una favorable resolució:

JUGADORS 1.ª NACIONAL

EL NOSTRE CASAL

Com ja estava anunciat, el dia 1.er de juliol passat es va celebrar la festa del nostre 1.er aniversari. Vàrem fer una petita festa, perquè la qüestió econòmica no donava per més; però al meu entendre i manera de pensar, això és el de menys. Lo important per a mi és aquesta gran reunió de persones grans, que semblava que erem joves, se'ns veia joves, alegres, riallers i en aquells moments tot era alegria i germanor, no hi fa res que la processó ens anés per dintre, però cap es queixava i fins hi varen haver parelles que ballaren i qui sap si a la nit varen poder dormir.

Quan a organització la Junta no pot dir-hi res, són els socis els que tenen la paraula; ara bé, ja sabem que hi varen haver falles, com sempre n'hi ha en aquests actes, i més organitzats per persones amb poca experiència, però això sí, amb molta voluntat.

La Junta agraeix amb tota sinceritat, l'assistència de les Autoritats, Entitats Protectores, Entitats Col.laboradores, Cases Comercials i Socis, per la col.laboració rebuda, donant-los-hi les més expressives gràcies.

Cal esperar, doncs, que l'any vinent, si Déu plau, ens podem trobar tots per celebrar el 2.on aniversari.

Per la Junta
E. PALLARÉS.

Alimentació Nadal

CA"LA LLUCIETA"

MÉS A PROP DE VOSTÈ I A MILLOR PREU...

CARITG MONT MIQUEL
MAJOR DE SARRIA, 95-3
SARRIA

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"